

Sygn. akt II K 809/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Renata Folkman

Protokolant: Starsi sekretarze sądowi Joanna Kotala i Witold Wojtak

przy udziale Prokuratora: xxx

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2018 roku i 10 kwietnia 2018 roku na rozprawie sprawy

R. J.

s. D. i E. z domu L.

ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

w dn. 23 maja 2014 r. w miejscowości S. ul. (...), pow. (...), woj. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, z góry powziętym zamiarem niewywiązania się z umowy, podpisał umowę pożyczki gotówkowej nr (...), czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, powodując straty w kwocie 742,50 zł na szkodę (...) S.A. w W.,

tj. o czyn z art. 286§1 kk w zw. z art. 64§1 kk

orzeka:

1. w miejsce zarzucanego czynu uznaje R. J. za winnego tego, że w dniu 23 maja 2014 roku w S., pow. (...), woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) S.A. z/s w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 742,50 zł w ten sposób, że przedłożył poświadczające nieprawdę (a zawarte w jego pisemnym wniosku o udzielenie pożyczki) pisemne oświadczenie dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania pożyczki, to jest oświadczenie o zatrudnieniu w (...) M. M. w S., podczas gdy nie był wówczas zatrudniony, przez co wprowadził (...) S.A. w błąd co do istotnej z punktu widzenia udzielenia pożyczki okoliczności, skutkiem czego doszło do podpisania umowy pożyczki gotówkowej nr (...), przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, z tym, że przyjmuje, iż występki oszustwa stanowią wypadek mniejszej wagi, to jest czynu wyczerpującego znamiona art. 286§3 kk w zb. z art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§1 kk i za to na podstawie art. 297§1 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;
2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata Ł. O. kwotę 619,92 zł (sześćset dziewiętnaście złotych, dziewięćdziesiąt dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu;
3. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2722,37 zł (dwóch tysięcy siedmiuset dwudziestu dwóch złotych, trzydziestu siedmiu groszy) tytułem zwrotu wydatków postępowania oraz wymierza mu opłatę w kwocie 120 (stu dwudziestu) złotych.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił stan faktyczny:

W dniu 23.05.2014 r. w S., w mieszkaniu przy ulicy (...) R. J. zawarł z (...) SA umowę pożyczki gotówkowej numer (...). W celu zawarcia tej umowy złożył oświadczenie o zatrudnieniu w (...) M. M. w S. (i o osiągniętych tam - w wysokości miesięcznie 3.000 zł netto - dochodach), podczas gdy w zakładzie tym nie był zatrudniony, nigdzie nie był zatrudniony i w ogóle nie zarabkował. We wniosku o przyznanie pożyczki podał też swój adres w S. przy ulicy (...). Po złożeniu tego oświadczenia otrzymał pożyczkę w kwocie 500 zł (kwota brutto 742,50 zł).

Zaraz po otrzymaniu tej pożyczki wyjechał z kraju, udał się do Austrii, do swojej matki. Pożyczki nie spłacał, do kraju nie wracał. Biorąc pożyczkę pozostawał bez pracy i bez środków finansowych, nie miał możliwości jej spłacenia, nie był tym zainteresowany; był wyłącznie zainteresowany tym, aby w jakikolwiek sposób zdobyć środki finansowe i (dzięki temu) wyjechać do matki za granicę.

(...) w grudniu 2104 r. zawiadomił organy ścigania o oszustwie na swoją szkodę, gdyż klient nie dokonywał tygodniowych wpłat i nie było z nim żadnego kontaktu.

(dowód: wniosek o pożyczkę – k. 2 - 7,

wyjaśnienia R. J. – k. 113 v,

zawiadomienie o przestępstwie – k. 1,

zeznania E. G. – k. 10 v – 11, 247 v – 248)

W dniu 08.06.2017 r. zadłużenie wynikające z zawarcia umowy pożyczki numer (...) na nazwisko R. J. zostało w całości spłacone; nie jest możliwa weryfikacja kto dokonał wpłaty, wpłata została dokonana w urzędzie pocztowym.

(dowód: pismo – k. 251, 255)

R. J. był już uprzednio wielokrotnie karany. W tym za przestępstwa z art. 280 § 1 kk, art. 278 § 1 kk, art. 279 § 1 kk, art. 286 § 2 kk, art. 209 § 1 kk, oraz wyrokami sądów europejskich za kradzieże i nadużycia finansowe.

W szczególności wyrokiem Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 28.09.2005 r. sygn. II K 199/05 został skazany za czyn z art. 278 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Wyrokiem Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 07.11.2007 r. sygn. II K 411/07 został skazany za czyn z art. 286 § 2 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności. Te jednostkowe skazania objęto wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 14.02.2008 r. sygn. II K 784/07 i wymierzono R. J. karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności. Karę tę R. J. odbył w okresie od 18.02.2010 r. do 03.10.2010 r., z zaliczeniem okresów od 11.09.2006 r. do 10.03.2007 r., od 21.09.2007 r. do 07.11.2007 r.

(dowód: karta karna – k. 33 – 35, 54 - 58, 86 – 87, 101 – 103, 105 – 107, 141 – 143,

odpis wyroku sądu niemieckiego wraz z tłumaczeniem – k. 193 - 204,

wydruk z systemu NOE SAD – k. 265 i v)

R. J. nie jest upośledzony umysłowo, natomiast wykazuje chorobę psychiczną pod postacią ostrych i przemijających zaburzeń psychotycznych oraz wykazuje inne zakłócenia czynności psychicznych pod postacią uzależnienia od alkoholu i narkotyków. Jego poczytalność tak w stosunku do czynu będącego przedmiotem osądu w tej sprawie, jak i w toku postępowania w tej sprawie nie wykazuje ograniczeń, natomiast z uwagi na postać zaburzeń psychicznych nie może prowadzić samodzielnej obrony bez pomocy obrońcy.

(dowód: opinia – k. 137)

R. J. na rozprawie nie stawiał się. W postępowaniu przygotowawczym, będąc zatrzymanym, przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu i wyjaśnił że zawarł umowę z (...). Nie spłacił tej pożyczki, bo nie miał pieniędzy i kiedy zawierał umowę, to też nie miał pieniędzy. Zawierając umowę powiedział, że pracuje u M. M. w S. jako malarz, spawacz i osiąga dochody, ale nie pracował i nie osiągał dochodów. Powiedział, że tak zrobił, bo potrzebował pieniędzy, a zaraz po uzyskaniu tej pożyczki wyjechał do Austrii, do swojej matki. Powiedział też, że jak tylko będzie miał pieniądze, to spłaci kwotę, jaką dłużny jest (...). (k. 113 v)

Sąd ocenił i zważył, co następuje:

Zeznania M. M. sąd ocenił jako wiarygodne, bo żadne ze zgromadzonych dowodów im nie przeczą. Podobnie zeznania E. G. i A. B..

Także wyjaśnienia R. J. sąd ocenił jako wiarygodne, bo nie pozostają w sprzeczności ze zgromadzonymi dowodami. W szczególności nie budzi wątpliwości, że intencją R. J. było uzyskanie pieniędzy bez zamiaru (i możliwości) ich spłacania. Nie zmienia tej oceny okoliczność, iż kwota pożyczki została uregulowana, ale nastąpiło to w czerwcu 2017 r., czyli 3 lata po przedmiotowym zdarzeniu i prawie rok po przesłuchaniu R. J. w charakterze podejrzanego w tej sprawie.

Zgromadzone do sprawy dokumenty nie budzą wątpliwości, nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Opinia psychiatryczna jest wyczerpująca, jasna, przez co zasługuje na przymiot wiarygodności.

R. J. składając – przed pracownikiem (...) SA - oświadczenie o zatrudnieniu w (...)M. M. i osiągniętych tam dochodach (co zostało zamieszczone w pisemnym wniosku o pożyczkę, który R. J. podpisał i w oparciu o który została mu wypłacona kwota pożyczki), wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 297 § 1 kk. Były to bowiem istotne dla uzyskania pożyczki okoliczności (zatrudnienie, zarobek) i w tym zakresie R. J. podał nieprawdę. Skutkiem tego nieprawdziwego oświadczenia R. J. wprowadził (...) SA w błąd co do swojej zdolności kredytowej, a w konsekwencji otrzymał pożyczkę (której nie miał ani zamiaru, ani - co istotniejsze – możliwości spłacać). Pożyczkę otrzymał w kwocie 500 zł netto, zaś brutto kwota wyniosła 742,50 zł. Zachowaniem tym wyczerpał znamiona art. 286 § 3 kk. Sąd zakwalifikował zachowanie jako wypadek mniejszej wagi, mając na względzie niską wartość pożyczki. Zważywszy zaś, że przestępstwa dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, to zachowanie R. J. należało zakwalifikować też w związku z art. 64 § 1 kk.

Wymierzając karę sąd kierował się dyrektywami art. 53 kk. Po stronie okoliczności obciążających sąd uwzględnił uprzednią karalność i odpowiadanie w warunkach powrotu do przestępstwa, a także wyczerpanie jednym zachowaniem znamion dwóch przepisów ustawy karnej. Po stronie okoliczności łagodzących sąd uwzględnił przyznanie się i złożenie wyjaśnień.

Mając powyższe na względzie sąd wymierzył oskarżonemu za przypisany czyn karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.

O należności obrońcy z urzędu sąd orzekł w oparciu o § 17 ust. 2 pkt 3 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 03.10.2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.

Kosztami procesu sąd obciążył oskarżonego w oparciu o art. 627 kpk, art. 616 § 2 kpk.